

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022. Α' ΛΟΥΚΑ

«Των θεοφόρων πατέρων της εν Νικαία ζ'
οικουμενικής συνόδου».

Λογγίνου εκατοντάρχου του επί του σταυ-
ρού και των συν αυτώ δύο στρατιωτών
μαρτύρων.

έτος 15^ο Τεύχος 672

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ.8,5-15)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Και έτερον έπεσεν εν μέσω των ακανθών, και
συμφυείσαι αι άκανθαι απέπνιξαν αυτό» (
Λουκ.8,7).

Η σημερινή Κυριακή είναι αφιερωμένη στη
μνήμη των αγίων πατέρων της Ζ' Οικουμενικής συ-
νόδου, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας το 787 μ.Χ.,
για το ζήτημα της προσκύνησης των αγίων εικόνων.
Τότε καθορίστηκε επίσημα πως τις εικόνες δεν τις
λατρεύουμε, γιατί η λατρεία ανήκει μόνο στο Θεό,
αλλά τιμητικά τις προσκυνούμε. Η προσκύνηση αυτή
δεν είναι για την ίδια την εικόνα, αλλά για το εικονι-

ζόμενο πρόσωπο. Ο Μέγας Βασίλειος είπε πως «η τιμή της εικόνας επί το
πρωτότυπον διαβαίνει». Ο κάθε πιστός που ανάβει το κεράκι του και κάνει
το σταυρό του μπροστά στην εικόνα, δεν τιμά το ξύλο και τα χρώματα της ει-
κόνας, αλλά το ιερό πρόσωπο που εικονίζει.

Στην Κυριακή και εορτή των αγίων πατέρων διαβάζεται το ιερό Ευαγγέ-
λιο η πασίγνωστη παραβολή του σπορέως. (Λουκ.8,5-15). Στη σημερινή

ευαγγελική περικοπή δεν έχουμε μόνο μια από τις πιο χαρακτηριστικές παραβολές του Χριστού, αλλά και μια υποδειγματική εξήγηση της παραβολής από τον ίδιο τον Κύριο. Χαρακτηριστικά αναφέρω πως η παραβολή αυτή είναι η πρώτη που δίδαξε ο Κύριός μας, χωρίς περιττές διδασκαλίες και βαθύτερα νοήματα, όχι αλληγορίες και στοχασμοί που μας απομακρύνουν από την απλή αλήθεια του λόγου του Θεού.

Για το έργο της σποράς του λόγου του Θεού μας ομιλεί, λοιπόν, η σημερινή ευαγγελική περικοπή. Μέσα σε μια παραβολική διήγηση, παρμένη από την αγροτική ζωή, ο Κύριος περιέκλεισε το υψηλότερό Του έργο, που γίνεται πάνω στη γη, η διάδοση της ευαγγελικής αλήθειας. Οι άνθρωποι τα μόνα λογικά όντα της δημιουργίας, να γνωρίσουν την προέλευσή τους, το αληθινό νόημα της επί της γης ζωής τους, αλλά και τον προορισμό της εγκόσμιας πορείας τους.

Το μεγάλο τούτο έργο του σπορέα πρώτος το άσκησε ο ίδιος ο Χριστός, Εκείνος είναι ο μεγάλος σποριάς του θείου λόγου στον αγρό των ανθρωπίνων καρδιών. Βέβαια και σήμερα συνεχιστής της σποράς του θείου λόγου είναι η Εκκλησία, σύμφωνα με τη δική Του εντολή: «**πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη**»(Ματθ.28,19) και «**κηρύξατε το ευαγγέλιο πάση τη κτίσει**»(Μαρκ.16,15). Έργο πρωταρχικό και καθημερινός αγώνας της Εκκλησίας και των ποιμένων όλων των βαθμίδων είναι να φέρουν κοντά στους ανθρώπους, να σπείρουν στις καρδιές τους, το σπόρο του θείου λόγου και της πίστεως.

Ο σπορέας που εξέρχεται επωμιζόμενος το έργο της θείας σποράς είναι πρωτίστως ο Κύριός μας. Είναι ακόμη οι απόστολοι και οι ποιμένες της Εκκλησίας, που με τη δική Του κλήση τους αναδεικνύει διδασκάλους του χριστιανικού λαού. Σπόρος είναι ο λόγος του Θεού και τα τέσσερα είδη γης, που δέχονται το σπόρο και ανάλογα με τη φύση τους καρποφορούν ή όχι. Ο λόγος του Θεού, ο λόγος του Ευαγγελίου, η θαυμαστή αυτή παρομοίωση, που φανερώνει τη μυστική δύναμη, που κρύβει θεία αλήθεια.

Τα τέσσερα είδη της γης, που δέχονται το σπόρο και ανάλογα με τη φύση τους καρποφορούν ή όχι, είναι τέσσερις ξεχωριστές κατηγορίες ανθρώπων. Στην **πρώτη** κατηγορία της πατημένης γης ανήκουν εκείνοι, που δε δίνουν καμιά σημασία και προσοχή στο λόγο του Θεού. Μοιάζουν με το χώμα του δρόμου, που έγινε σκληρό από το καθημερινό πάτημα των περαστικών και είναι ακατάλληλο να δεχτεί το σπόρο. Επειδή η επιφάνεια αυτού του χώματος είναι πολύ σκληρή σαν πέτρα, κάθε σπόρος καταβροχθίζεται εύκολα από τα

πουλιά. Έτσι είναι και οι καρδιές των ανθρώπων αυτής της κατηγορίας, ηθικά αναίσθητοι, ακούνε το λόγο του Θεού σαν ανούσιο διήγημα.

Στη **δεύτερη** κατηγορία ανήκουν εκείνοι οι οποίοι δέχονται, δήθεν, το λόγο μετά χαράς, αλλά πιστεύουν προσωρινά και επιπόλαια. Συγκινούνται στο άκουσμα των θείων λόγων, αλλά μόνο για λίγες στιγμές. Είναι χριστιανοί που έχουν επιφάνεια, αλλά δεν έχουν βάθος. Όταν τους βρουν θλίψεις και πόνοι στη ζωή αλλάζουν διάθεση απέναντι του Θεού και από πιστοί γίνονται άπιστοι και βλάσφημοι.

Στην **Τρίτη** κατηγορία της ακανθώδους γης τα πράγματα είναι διαφορετικά εδώ. Υπάρχει όλη η καλή διάθεση, οι άνθρωποι της κατηγορίας αυτής δεν είναι ούτε σκληροί κι αδιάφοροι, ούτε επιπόλαιοι και πρόσκαιροι. Εδώ ο σπόρος βλαστάνει λίγο, αλλά πριν την καρποφορία μαραίνεται και πέφτει. Τον πνίγουν τα αγκάθια, τα οποία απομυζούν όλα τα συστατικά τους και πνίγουν τα βλαστάρια.

Τέλος στην **τέταρτη** κατηγορία ανήκουν οι χριστιανοί της αγαθής γης, που διαθέτουν εύφορη ψυχή. Στην κατηγορία τους δε βρίσκει τόπο ο διάβολος, γιατί βασιλεύει ο Θεός. Με υπομονή νύχτα και ημέρα κοπιάζουν για την καλλιέργεια της ψυχής τους, όπως ο καλός γεωργός, φροντίζουν να τη φυλάσσουν αμέριμνη κι ελεύθερη από κάθε κοσμική φροντίδα, προσηλωμένη στο θείο έλεος. Προσφέρουν τις ευνοϊκές προϋποθέσεις για τη μετατροπή του λόγου σε πράξη ζωής.

Προβληματισμός, αγαπητοί μου, υπάρχει ποια κατηγορία έχει περισσότερη ανάγκη για καρποφορία του θείου λόγου. Προσωπικά βρίσκω μεγάλο ενδιαφέρον για την Τρίτη κατηγορία, η οποία: **«και έτερον έπεσεν εν μέσω των ακανθών και συμφυείσαι αι ακάνθαι απέπνιξαν αυτό»**(Λουκ.8,15). Ποια είναι η κατηγορία των ακροατών του θείου λόγου η ακανθώδης γη; Ποια είναι τα αγκάθια που πνίγουν το σπόρο του λόγου του Θεού κι έτσι τον καταστρέφουν; Μας επεξηγεί ο ίδιος ο Κύριος: **«το δε εις ακάνθας πεσόν, ούτοι εισίν οι ακούσαντες και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου πορευόμενοι συμπνίγονται και ου τελεσφορούσι»** (Λουκ.8,14).

Καταρχήν θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η κατηγορία αυτή των ακροατών του θείου λόγου δεν είναι αρνητικά διατιθεμένη, όπως ανέφερα πιο πάνω. Το ερώτημα είναι ποια είναι τα αγκάθια, που παρεμποδίζουν την επίδραση του λόγου του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων; **Πρώτο** αγκάθι οι βιοτικές μέριμνες. Είναι φοβερά αγκάθια, που σαλεύουν μέσα μας την πίστη, κλονίζουν την εμπιστοσύνη μας προς το Θεό και φυγαδεύουν από την καρδιά

μας την ειρήνη. Γεμάτοι αγωνία σκέφτονται, ακόμη και στον ύπνο τους, τι θα φάνε; Τι θα φορέσουμε; Πως θα τα βγάλουμε πέρα και τι θα γίνουν τα παιδιά μας; Και πολλά άλλα. Αυτά τα ερωτήματα καθημερινά γεμίζουν τη σκέψη και την ψυχή με αγωνία. Η αγωνία της ζωής, η φροντίδα των υλικών αγαθών της, έχει γίνει αληθινός εφιάλτης. Μέσα στη ζάλη αυτή των βασικών μεριμνών ο λόγος του Θεού δεν μπορεί να καρποφορήσει.

Δεύτερο αγκάθι η εξαπάτηση του πλούτου. Κοντά στις βιοτικές μέριμνες υπάρχει κι ένα άλλο φοβερό αγκάθι, που πνίγει το θείο σπόρο, είναι « η απάτη του πλούτου», η μανία του πλουτισμού, που υποδουλώνει την ψυχή των ανθρώπων. Πράγματι ο πλούτος εξαπατά και παγιδεύει τον άνθρωπο. Αν σε τυλίξει στα δίκτυα του, χάνεις την ελευθερία σου και γίνεσαι σκλάβος του, δούλος της τυραννικής επιθυμίας να αποκτήσεις όλο και περισσότερα πλούτη και υλικά αγαθά. Αυτό το διαπιστώνει και ο ίδιος ο Κύριος: **«πως δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εις την βασιλείαν του θεού εισελεύσονται..»**(Μάρκ.10,23).

Ένα **τρίτο** αγκάθι εξίσου φοβερό και επικίνδυνο είναι «αι ηδοναί του βίου» Τι υπονοεί ο Κύριος με αυτά τα λόγια Του; Προφανώς τη ζωή των αισθήσεων, τις εφήμερες απολαύσεις, αυτό που γενικά ονομάζουμε κοσμική ζωή. Οι άνθρωποι που παραδίδονται στη λατρεία της σάρκας, οι άνθρωποι που αιχμαλωτίζονται από τη λάμψη των επίγειων και κοσμικών ηδονών, συμπνίγουν μέσα τους το σπόρο του θείου λόγου. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος γράφει: **«Όπως τα αγκάθια, όπου κι αν πιαστούν, ματώνουν τα χέρια, που θα τα πιάσουν, έτσι και οι ηδονές φθείρουν και καταστρέφουν χέρια και πόδια και μάτια και κεφάλι και όλα τα μέλη. Οι ηδονές αυτές είναι ξερές και άκαρπες, όπως τα αγκάθια και λυπούν και θλίβουν περισσότερο από εκείνα»**.

Σε όποια κατηγορία ακροατών του θείου λόγου κι αν ανήκουμε, ένα είναι βέβαιο, ότι και στη δική μας καρδιά φυτρώνουν τέτοια αγκάθια, πολλά ή λίγα, μικρά ή μεγάλα, όλα πνίγουν το σπόρο του λόγου του Θεού και τον αχρηστεύουν. Καιρός είναι να ξεριζώσουμε κάθε αγκάθι που φυτρώνει στην καρδιά μας. Ας γίνουμε αγαθή γη κι ας δεχόμαστε τον αιώνιο λόγο του Θεού, όπως τον δέχεται η αγαθή γη. Με αυτόν τον τρόπο ο θείος λόγος θα φυτρώσει, θα ριζώσει και θα καρποφορήσει πλούσιους πνευματικούς καρπούς. Όπως ο σπόρος γίνεται ένα με τη γη για να φέρει καρπό, έτσι και ο λόγος του Θεού μέσα στην καρδιά μας αθέατα και αθόρυβα γίνεται ένα με την ψυχή μας και σίγουρα θα φυτρώσει και θα φέρει πλούσιο καρπό σωτηρίας. **ΑΜΗΝ.**